

Ur. FRANCISZEK BARANOWICZ

OBYWATEL W. X. LITT:

U

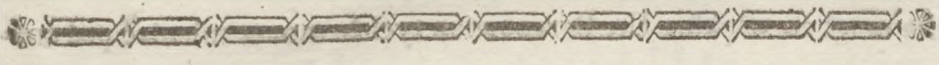
NAYIASNIEYSZEGO PANA

Y U

PRZESWIETNYCH STANOW

RZECZYPOSPOLITEY

LITOŚCI Y MIŁOSIĘRDZIA SZUKA.

Dekret Sądow Kommissyi Seymem Ru. 1780. do weyrzenia w Adminiftracyą Skarbu W. X. Litt. wyznaczoney, Ur. Franciszka Baranowicza niegdy Kafsyera rzeczonego Skarbu, wyrokiem swoim pod dniem 1. Augusta Roku terażnieyszego 1782. zaszyłym, a capacitate posiadania wszelkich funkcyi Skarbowych, & ab omni activitate in perpetuum odsądził.

Ogromność kary tym Dekretem wymierzoney, nie może w rozumieniach ludzkich innym wystawiać Ur. Baranowicza, tylko iednym z naygorzszych występów, motiwa atoli do tak ciężkiego wyroku zażyte innym go wcale byź przeświadczaią.

Nie może albowiem żaden występek nader czarney nabierać w siebie iftoty, ieżeli powfzechney zdrady, rozwiązley chciwości, obmierzłego wiarołomstwa, y tym podobna złość go nie zaraża.

Z tego wszyftkiego, że nic się w motywach przeciwko Ur. Baranowiczowi do zwyż wyrażonego wyroku Sąd powoduiących nie znajduje, weyrzenie na też motiwa iawnym stanie się przeświadczeniem.

Pierwsze zaś z tych to motywów jest takowe: — Iż Ur. Baranowicz handel monet Skarbowych czynił; i w tym odwołano się do jego własnego wyznania.

Czynności i wyznania swojego conficius Ur. Baranowicz nie wypiera tego, że mieniał monety, ale też i to wiernie dodaie, iż nie mieniał onych w ten czas, gdy były w Kasie Skarbowey złożone, i nosiły na sobie przymiot publiczney własności, ale dopiero gdy za afsygnacyami Kommissyi Skarbowey bądź na jego własne conto, bądź na innych przelew własności swoich na jego czyniących afsygnaryuszow wydanemi z Kasy publiczney wyszły, i w naturę własności partykularnych osób przeistaczały się.

Nie mógł co więkfsza Ur. Baranowicz tychże monet mieniać pod czafem leżenia onych w Kasie Skarbowey, bo Kommissya z szczególney od każdego przywożącego do tey to Kasy importancye subalterna powodowaney specyfikacyi, iakie gatunki monet były przywożone, zawsze dofyć uwiadomioną była, i takieyże istoty onych z baczenia swojego nigdy nie spuszczała.

Drugie motivum, iż tenże Ur. Baranowicz Raporta o generalnym stanie Kasy fałszywie podawał.

Te drugie motivum obwiniać Ur. Baranowicza prętko przestanie, gdy się z zaftanowieniem rozważy nad tym, iż Raport o generalnym Kasy stanie nie mógł być czynionym, iedno z szczególnych Raportow od przywożących prowenta, bądź z Komor Celnych, bądź z Kancelaryow Woiewodzkich, i Powiatowych, bądź też z innych podatowania źrzodeł Kommissyi Skarbowey W. X. Litt: podawanych, a tak niepodobno było podawać tey Jurzydykcyi obłądnego ogułu, która o szczegółach w eń wchodzących, wiedzieć powinna była i koniecznie dobrze wiedziała.

Trzecie motivum, iż tenże Baranowicz kwity y afsygnacye ad fundos Komor Celnych na zaftonę zabranych summ przez Podskarbiego Nadwornego Litt: do sperandowych importancyi rofsyłał.

Od winy z tego motivum zaftosowanej iftota rzeczy przed kilka laty w swoim obrębie trwającej Ur. Baranowicza nayzręczniey wymowić powinna, albowiem, iż W. Tyzenhauz Podskarbi Nadworny W. X. Litt: za Kontraktem od Nayiaśnieyszego Pana sobie pozwolonym, miał prawo do odbierania trzeciej części Prowentow Celnych Skarbowi Nayiaśnieyszego Pana należnych, iest to powszechności wiadomym; a zatym inaczey konkludować nie można, tylko iż tenże Podskarbi mając tyle Prawa do Prowentow Celnych nieprzyimował wymawiania się Ur. Baranowicza od wydania na one do Komor kwitow.

Ani też z oftatniego motivum, iż papiery i notacye swoje tenże Ur. Baranowicz pozatracił wydaie się bydz winnym ukarania, gdyż po sporządzonych Autentycznie i podanych Kommissyi Skarbowey do podpisu rachunkowych xięgach, konferwowania raptularzowych notacyi nieupatrywał potrzeby.

Dopieroż gdy te wszystkie zebrane ku ukaraniu Ur. Baranowicza Dekretowe motiva naymniey go oskarżają; Przeto tenże Ur. Baranowicz o uwolnienie siebie od rigoru powyżey nadmienionego Dekretu z bezpiecznieyszą ufnością do Nayiaśnieyszego Maieftatu i Prześwietnych Stanow Rzepltey suplikuie.

1
Oczywiście, że w tym celu należy przede wszystkim
w swoim czasie przemyśleć, jak należy wykonać
mając powinnam, abowiam, i t. d. Tymczasem, jeśli
długość W. X. i t. d. w tym celu należy przede
nie powiniemy, i t. d. w tym celu należy przede
mówić, i t. d. w tym celu należy przede
razem, i t. d. w tym celu należy przede
oczywiście, że w tym celu należy przede

A jeżeli chodzi o metodę, to należy przede
w tym celu należy przede
w tym celu należy przede
w tym celu należy przede

W tym celu należy przede
w tym celu należy przede
w tym celu należy przede
w tym celu należy przede

